

Konklusion af de Præmisser, han selv opstillede. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, var han indforstaaet med, at hvis Automobilafgiftsloven giver tilstrækkeligt til Sliddets Dækning, er der ingen rimelig Grund til, at ogsaa Motoromsætningsskatten skal bruges dertil; men hvis denne Antagelse er rigtigt, synes det mig, at den højtærede Finansministers Udtalelse maa forstaaes saaledes, at naar det Tidspunkt kommer, da Motoromsætningsskatten er unødvendig for at faa Sliddet dækket, har denne Skat ingen rimelig kommunal Opgave. Dette synes mig at maatte blive Følgen af den højtærede Ministers Slutning. Men jeg maa ganske vist tilstaa, at nogle senere Udtalelser af den højtærede Finansminister gav mig det Indtryk, at saaledes skulde det ikke forstaaes, men at de paagældende Millioner da skulde anvendes til andre Opgaver — hvilke kunde man ikke sige i Øjeblikket, men derom kunde der jo altid senere tales.

Jeg for mit Vedkommende finder det rimeligt, at Kommunerne faar Dækning for Vejsliddet, og derfor mener jeg, at saa længe man ikke har nogen Sikkerhed for, at dette sker gennem den almindelige Automobilskat, maa man paa anden Maade skaffe Kommunerne Penge; og selv om det vil være irrationelt at bruge Motoromsætningsskatten dertil, kan der for saa vidt være en vis Begrundelse for at tage et Beløb af denne og give det til Kommunerne. Men jeg maa hævde, og det er for mig Hovedsagen, at naar den højtærede Minister opstiller det som et Faktum, at Motorskatten, saaledes som den er vedtaget af Folketinget, ikke vil give Dækning for Sliddet, saa er det en Udtalelse, der ikke falder sammen med den højtærede Finansministers Udtalelser i al Almindelighed. Den højtærede Finansminister plejer jo at være forsigtig i sine Udtalelser, og her kunde der i Sandhed være Grund til Forsigtighed, for der haves intet virkelig gennemarbejdet Materiale, som viser, hvilke Udgifter Vejenes Slid medfører, naar man skal passe paa, at der ikke samtidig bliver en væsentlig Forbedring af de paagældende Veje; og der kan ifølge Sagens Natur overhovedet ikke vides noget om, hvad en ny Skat af den omtalte Form vil give; det er fuldkommen sikkert, at derom kan der intet vides.

Altsaa paa disse to Punkter er Problemet svævende, det maa man være klar over. Derfor synes det mig saare naturligt, at Tilskuddet til Kommunerne bliver tidsbegrænset, at man siger til dem: vi sikrer jer for 1 Aar, maaske 2 — efter min Mening

helst kun 1 —, og lad os saa se, hvorledes det derefter ligger. En Revisionsbestemmelse holdt i en eller anden almindelig Form er, som det fremgaar af det Lovforslag, der om vel ikke mange Minutter skal til Forhandling i dette høje Ting, nemlig Lovforslaget om Restaurationsafgifter, saare lidet bevendt. Jeg vil derfor vedblivende haabe, at den højtærede Finansminister dog for saa vidt kan forstaa det Standpunkt, jeg repræsenterer, at han ikke afviser Tanken om at lovgive paa dette Omraade for en meget kort Tid, indtil vi kan indhøste de Erfaringer, som det er nyttigt at have, naar vi skal tage endeligt Standpunkt, Erfaringer, som vi absolut ikke har nu.

F. K. Madsen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Finansminister, at Fordelingen af Motoromsætningsskatten virker ganske uanstændigt overfor Københavns Kommune. Jeg er ikke et eneste Øjeblik i Tvivl om, at den Automobilskat, vi for nogle Dage siden har vedtaget i dette høje Ting, vil give adskilligt mere end beregnet, saa at den meget let vil dække det Vejslid, som Automobilerne foraarsager. Jeg synes derfor ikke, der er nogen som helst Grund til, at den Motoromsætningsskat, der her er Tale om, i saa stort Omfang skal komme Kommunerne ude i Landet til gode; jeg vilde tro, at Københavns Kommune maatte kunne faa en større Andel af denne Skat. Enhver ved jo dog, at det ikke blot er københavnske Automobiler, som kører paa Københavns Gader, der kommer Automobiler i Tusindvis fra hele Landet her til Byen, og Københavns Kommune maa sørge for at skaffe gode Færdselsforbindelser og gode Gader til disse Automobiler, saa at de kan komme frem her i Kommunen.

Det er Millioner af Kroner, Københavns Kommune hvert Aar giver ud hertil, og det er et Spørgsmaal, som Kommunen stadig maa have under Overvejelse, hvordan der skal skaffes Plads til den stærke Færdsel med Automobiler. De fleste Medlemmer af dette høje Ting har sikkert lagt Mærke til de mægtige Arbejder, der for Tiden udføres paa Østerbrogade. Det er Arbejder, som koster Millioner, og som maa gøres for at skaffe Plads til den stærke Automobiltrafik i vor By, der skyldes, som jeg sagde før, ikke alene københavnske Biler, men Biler fra hele Landet. Dertil kommer, at Kommunen flere Steder her i Byen maa foretage Ekspropriationer af meget dyre Ejendomme, da det ellers vil være umuligt i Fremtiden at føre Trafikken igennem. Man vil saaledes